

קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 416

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לצאצא נצחים... לשותפות חייגו: 03-9091313

סמס 20 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך 03-9091313

פרשת אמור

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

אלה מועדי ה'

זמני כניסת שבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	ת"א
20:34	20:01	18:58	
20:37	19:58	18:43	י"ם
20:37	20:02	18:51	חיפה
20:36	20:00	19:00	ב"ש

שאל את הרב

צבא או ישיבה?

מחכימים ברמה

אכילת זיתים

מלאכת יוסף

הלכות מבוארות ומאוררות על מלאכות שבת על פי פסיקותיו של מרן רשכבה"ג רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

פינה חדשה הטור האישי

אני מודה לבורא עולה שזיכה אותי להכיר את כבוד הרב. אני שהגעתי לישיבה של הרב הרגשתי שזה המקום שהתפללתי להגיע אליו, עם לימוד רציני, ראש בריא, אווירה משפחתית ואנשים טובים. רציתי רק לומר לרב תודה רבה על כל ההשקעה בבחורים בישיבה וכל עם ישראל. על הדרך הבריאה שאתה מודריך אותנו והחיוקיים שנותנים לנו כח להמשיך, על השמחה שאתה מכניס בנו ושאתה נותן לנו אפשרות לבוא, להתיעץ ולדבר על הכל. ובאמת אכפת לך מכל בחור ודואג לכל אחד בגשמיית וברוחניות. הרב אתה משהו מיוחד! אני מאחל לך את כל הטוב שתמשיך להרבות בלימוד, ולקרב רחוקים ולבנות את בניין הקבע לישיבה בקרוב.

לשליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

לקבלת התורה, ולכן תקנו לנו רבותינו הקדושים ללמוד פרקי אבות בשבתות שבינתיים, כדי שנסגל לעצמנו מידות טובות ודרך ארץ וכן נהיה מוכשרים וראויים לקבלת התורה, כי כפי המידה שבה מכין האדם את עצמו לקבל תורה כך יזכה לשפע רוחני גדול ונורא.

ולא כמו שמצוי כיום בעוונות הרבים שירדו המושגים הרוחניים וכל מחשבותינו הם רק לגשמיים, וכשתשאל למישהו איך מתכוננים לחג השבועות? יענה ויאמר או אל תשאל איזה מאכלי גבינה נפלאים או עומדים להכין, איזה עוגות גבינה מדהימות, בלינצ'סים, רביולי, ומה לא, נו מה אתם אומרים? האם זה אמיתי? זה יכול להיות שעד כדי כך איבדנו את הדרך? איבדנו את המהות והעיקר, עד לכדי עורחן מוחלט מהמהות הרוחנית השורשית העיקרית של החגים? אחרים יקרים כאן בפסוקים הללו מגדירה לנו התורה במפורש את המהות, "אלה מועדי ה' מקראי קודש" נזכר שקודם כל הם מועדי ה' ולא מועדינו, כמו שאומר הנביא "חגים ומועדים שנה נפשי" הנה לפנינו מפורש בפסוק, והשאלה הנשאלת למה? מה קרה? האם אכן שונה השי"ת ח"ו את המועדים? ודאי שלא, אלא נדקדק בלשון הפסוק ונראה מה כתוב, מועדים, המועדים שלכם, אותם שנה נפשי, מה שאתם קוראים אותם מועדים והופכים אותם לימים של אכילה ושתייה והוללות, אלה הם מועדים ולא מועדי ואתם אכן שנה נפשי, לכן אחרים ואחרים יקרים, הבה ונתכונן הכנה ראוייה ליום הגדול חג מתן תורתנו, ונזכה לקבלת תורה מחדש מתוך אהבה ושמחה בלי שום זכר של אונס כלל אמן

שבת שלום ומבורך

בפרשתנו פרשת אמור, אומרת התורה הקדושה, "אלה מועדי ה' מקראי קודש אשר תקראו אותם במועדים" וכאן מזכירה התורה את כל המועדים בשנה. אחרים ואחרים יקרים כשאנו מתבוננים במועדי ה' צריכים אנו לשאול את עצמנו מהי מטרת כל המועדים כולם? האם אכן רק זיכרון למאורעות העבר מטרם? וודאי שלא זו בלבד, אלא גם לזכור וגם להזכיר, ככתוב במגילת אסתר "והימים הללו נזכרים ונעשים" וצריכים להבין מה הפירוש נזכרים ונעשים, נזכרים מובן, אך מה הפירוש ונעשים? אלא אומרים רבותינו הקדושים בעלי החסידות, נעשים פירושו של דבר שכל ההשפעות הטובות והאורות העליונים שהתגלו במועדות בזמן יציאת מצרים חוזרים ומתגלים בכל מועד ומועד ממועדי ישראל בכל שנה ושנה.

ולכן עלינו לראות תמיד להתכונן בהכנה ראוייה ומצטרפת לקראת כל חג וחג, כמובן מלבד לימוד ההלכות השייכות לאותו חג, חייבים אנו גם להתכונן מבחינה רוחנית, הנה קרבים ובאים אנו לחג השבועות חג מתן תורתנו, החג הגדול שבו נהיינו לעם כמו שנאמר "היום הזה נהיית לעם לה' אלוהיך" וכך כותב רבינו סעדיה גאון זיע"א אין עם ישראל אומה אלא בתורתיה, שני תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, והנה במועד גדול ועצום זה גילתה לנו התורה את ההכנה הראויה בימים קדושים הללו ימי ספירת העומר, וכך נאמר בתורה "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה, שבע שבתות תמימות תהינה, עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום" הנה לפנינו הכנה גדולה לקראת מתן תורה, לא רק חג במובן החגיגי שבו, אכילה ושתייה ושמחה, אלא הכנה רוחנית המתבטאת בעיקר בתיקון המידות, כדי שנהיה אכן ראויים

פניני רבנו

מתוך הספר "זרועות עולם" להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

במצוה זמנית המיוחדת לימים אלו, הלא היא מצוה 'ספירת העמר'. "ראה ידידי", אמר הרב, "אין כאן כל מאמץ או הצהרת פגות, כל שעליך לעשות הוא לומר בכל יום משפט אחד, לזכור: 'היום נשנים עשר יום לעמר שהם שבוע אחד וחמשה ימים'. הקבוצניק הביט בחיך ברב הקשיש ששעזן לא נואש ממנו, מאמץ נגדו ללבו והוא התרצה, כשהוא חוזר אחר הרב: 'היום נשנים עשר יום'. למחרת, עוד בקרם ברכת שלום, פונה הקבוצניק לרב: 'הרב, אני חושב שאני מעזן להניח תפילין!' זו היא כחה של מצוה! זו כחה של התקדמות קטנטנה המביאה אחרת עוד פסיעה ועוד פסיעה קדימה.

בחפיפה היה ראש ושיבה מבג, שכל בקר, בדרך לתפלת שחרית, היה פוגש ביהודי קבוצניק. בכל בקר ראו זה את זה וכל אחד פנה לדרו - זה לתפלת וזה לעבודה. בתחלה עיניהם רק נפגשו זה עם זה ולא החליפו מלה, אך לאחר זמן הפכה הפגישה בשעות הבקר לדרב קבוע והשנים החלו לאחל זה לזה "בקר טוב" ומעת לעת החליפו ביניהם מספר מלים. ראש הישיבה נסה לשקנע את הקבוצניק פעמים רבות במלים רכות ובדרכי נעים לזכות במצות הנחת תפילין, אלא שאותו יהודי, שהגיע מאחד הקבוצים שם בדבר שבעדשה, סרב בנחרצות. לאחר חג הפסח נסה הרב לזכות את הקבוצניק

גם אתם יכולים להיות שותפים ביכיו הרבים! ולהקדיש שם להצלחה, לרפואה או לעילוי נשמת בעלון השבת של קרבנו:

בתרומה של 100 ש"ח בלבד הנכם שותפים בהדפסת 20,000 עלונים חייגו: 03-9091313

המסר שהעביר לי רבי שמעון זי"ע"א

סיפור לשבת

היום? אולי תרצה לנסוע במקומי ולהתפלל עלי? היהודי לא שש להצעה. "אני בלי" בעומר הולך תמיד לקבר שמעון הצדיק. שמח וטוב לי שם". אבל אני מתעקש: מה דעתך להחליף? אני אהיה השליח שלך בקבר שמעון הצדיק, ואתה אצל רבי שמעון. מה אתה אומר על הרעיון?

ובכן, הוא אמר שזה רעיון טוב. ההחלפה בוצעה. הוא נוסע למירון, ואני לקבר שמעון הצדיק. שמח שם. פעם ראשונה שאני חוזה איך חוגגים במקום הזה את ל"ג בעומר. נכנסתי למערה והתחלתי לשפוף שיח לפני בורא עולם. מצאתי מקום לשבת, ואמרתי תהלים. פרק ועוד פרק. אני מתפלל בכונה, מעומק הלב. חוץ מההילולא, זה גם יום ההולדת הפרטי שלי. כבר ל"ב שנים שאני נמצא בעולם, אולי שלישי מהחיים, ועדיין מיחל לישועה.

על השולחן לידי מונח קונטרס עם מאמרי רבי שמעון בר יוחאי. עושה הפסקה ומעיין בחוברת. המאמר הראשון קופץ מול עיני: אמר רבי שמעון בר יוחאי, נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים. אולי רבי שמעון מדבר אלי עכשיו? הן כמה דיבורים אסורים דיברתי, כמה לכליתי בחינם. אולי עלי לפייס את האנשים שדיברתי עליהם, אבל... אני לא מסוגל! יצאתי החוצה לשמוח. הזמר זימר, והציבור חולל, אך אני לא יכולתי לרקוד עם רגלי הכאובה. עמדתי בצד והצטרפתי לשירה. תורתו מגן לנו, הוא ימליץ טוב בעדינו. אני בוכה ושר בעיניים עצומות.

אחרי כמה רגעים מתקיים כאלו אני פוקח את עיני הרטובות, ואת מי אני רואה מולי? את חמי לשעבר. הוא רוקד, ועל כתפו ילד של חלאקה מלא חן וטוהר. גם חתנו, האברך, רוקד עם ילד של חלאקה. אני מתבונן ותופס שאלו תאומים. בעוד אני חושב לברוח, פונה אלי חמי בעצמו, תופס אותי ומברך אותי: "פועלטס אלעס גוטס - תפעל הכל לטובה! ורק בשמחה". מיד אזורתי אומץ, וביקשתי: 'סלח לי מחל לי, פגעתי בכבודך'. והוא עונה לעומתי: "הכל בסדר. מחול לך. תהיה בשמחה. ישועה קרובה לבוא!" ביקשתי שיעשה עמי חסד ויבקש בשמי מחילה גם מאשתו ומהבת, והוא מיד, עם הילד על הכתפיים, ניגש למחיצה ועשה את השליחות. "מחול לך, מחול לך, מחול לך".

אחרי כמה פרקי תהלים ומזמור לתודה, בעומדי לצאת, פוגש אותי חבר ישן מהישיבה. הוא מתעניין במצב שלי, ונדהם לשמוע שאני עדיין מתמין לזיווגי. "הרי אני מתעסק שנים בשידוכים", עזק אותי החבר. נו, נו, חייכתי, 'אולי בזכות שמעון הצדיק ורבי שמעון בר יוחאי, תקבל דמי שדכנות כפולים, כמו שנהוג בזיווג שני. וכבר באותו יום, עוד לפני השקיעה, הפלאפון שלו מתחיל לעבוד בשבילי.

וכן... שלושה שבועות אחר כך אני חתן! מזל טוב! מזל טוב יהודים! בזכות רבי שמעון בר יוחאי, בזכות שמעון הצדיק, בזכות שער הבטחון. מזל טוב, יהודים יקרים, תהיו בשמחה, תראו ישועה, חזקו ויאמץ לבבכם, כל המיחילים להשם! בימים אלה - י"ח בניסן נולד בן לזוג הצעיר. תעשו חשבון. מתי יעשו לו פדיון הבן? בל"ג בעומר!!! (משנתה של תורה)

י"לפני חמש עשרה שנה, הגיע לישיבה בה למדתי דרשן מצויד בחבילה של ספרי שער הבטחון. עמד ודרש במשך שעה, והסביר את התוכן של הספרים, ואמר שכל מי שרוצה ללמוד בספר מוזמן לקחתו בחינם. כמה בחורים לקחו, וגם אני לקחתי ספר. במשך כמה ימים למדתי בו קצת. שמתי את הספר בתיק התפילין, ומפעם לפעם עיינתי בו.

בהמשך התחתנתי, והספר עבר אל הבית הצעיר, אלא שבסוף השנה הראשונה נפרדה החבילה. כך גזר המלך העליון. חתמנו סעיף מיוחד לשמור על השתיקה ולא לספק את מידת הסקרנות של הציבור. עברה רק חצי שנה, וגרושתי הלכה והייתה לאיש אחר. היא התחתנה בכבוד, ואני הרגשתי שבעזרת השם גם אני כבר מתחתן. אבל לא. בורא עולם גזר אחרת. הזמן עובר, הימים הולכים ובאים, ולמרות שבכל הימים האלה השמש גם זורחת וגם שוקעת, אני חווה יותר שקיעות. ממתין בסבלנות, ואחר כך בחוסר סבלנות. הרסן ששמתי על פי הולך ונחלש, וכדי לשווק את עצמי אצל השדכנים, אני מתיר לעצמי לדבר על הורי גרושתי ועל המשפחה בכלל. כמה נפלתי איתם...

היצר הרע הוא למדן גדול, ויודע 'תוספות'... הוא ארגן לי פלפול שלם שיתיר לי להפך את השתיקה. אמנם סיכמנו לא לדבר, אבל זה היה מפני שלא רצינו להזיק זה לזה. עכשיו, שהיא כבר התחתנה, אין לה שום נזק מהדיבורים שלי, ואילו לי זה יכול לעזור. אני הרי צריך לשווק את עצמי, ולעשות איזו השתדלות כדי לקרב את הישועה. דיברתי וסיפרתי, הסברתי וטענתי, אבל עדיין לא נושעתי. כך זה נמשך עוד ועוד. האופק צח, ללא כל בשורה.

יום אחד נפגשתי עם חברותא מהישיבה. עדיין בחור. שנינו מצפים לישועה. החלטנו ללמוד יחד את שער הבטחון. והנה אני מרגיש שנכנס לי חמצן לגוף, לנפש ולנשמה, במיוחד בהזכרה של פרק ד', שם אומר רבינו בחיי, שכאשר יש לאדם אויבים ושונאים, עליו לחשוב שהקב"ה עושה לו טובה בזה. ברצות השם דרכי איש, גם אויביו ישלים אתו. בקטע הזה הרגשתי, ששם זה החיזוק הגדול שלי. למדתי את זה חמש מאות פעמים! בלי גומה. זה גרם לי להפסיק כליל מהדיבורים האסורים על הורי גרושתי. סוף סוף הבנתי שלא זאת הדרך להיוושע. לא מזה תצמח לי ישועה.

בינתיים הנחתי את כובד המשקל על סגולות רוחניות. אחד המקומות שאני מחובר אליו במיוחד, זה קבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, במירון. שמי שמעון. נולדתי בל"ג בעומר. לפני עשרים ותשע שנה עשו לי חלאקה, ומאז כל שנה אני שם בל"ג בעומר. כך עברו להן עשר שנים.

השנה קרה משהו מיוחד. בזמן ההדלקה בלילה, סמוך למקום מגורי, קיבלתי מכה ברגל. הרגל כאבה מאוד, והבנתי שבאופן מה אני יכול לנסוע למירון ולהידחק בין ההמון. חיכיתי לבוקר, אבל המצב לא השתפר. אי אפשר לנסוע למירון. במצב אחר הייתי מצטער מאד אבל כשלומדים שער הבטחון, לא שואלים למה זה קרה לי דווקא היום, הסגנון הזה כבר לא שימושי אצלי. זהו זה. אם השם רוצה ככה, גם זו לטובה.

בכל זאת, יש לי כרטיס נסיעה. מה אני עושה עם הכרטיס? הן שילמתי עליו. נפל לי רעיון. אתרום אותו למישהו שלא חשב לנסוע למירון. ניגשתי לבן אדם שישב בבית הכנסת, ושאלתי: אתה חושב לנסוע למירון?

שאל את הרב

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

אני תלמיד ישיבת הסדר לקראת הגיוס לאחר החיול. אני לא יודע מה לעשות. צבא או רק ישיבה? אני חושב שזה ניסיון שהקב"ה מנסה אותי

תשובה:

נכון מאוד, עליך לעמוד בנסיין, תלך לישיבה קדושה ותבחר לך ללמוד תורה, שמע בקולי כי אני אוהב אותך הגם שאיני מכירך כלל, אך דברך נעמו לי ביותר, לטובתך, לטובת עתידתך, לטובת נשמתך, לטובת בניך ובנותיך אשר תוליד בעזרת השם יתברך, תלך ללמוד תורה, ואפילו במקום רחוק, כי מי שאין לו יסודות איתנים בצעירותו בתורה, חיי אינם חיים לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

ומור אבי ז"ל היה מוסיף תפלות ותחנונים הקשורים לגאולה, ומסיים בקטע קם רבי שמעון על רגליו אותה אומרים אחר תפילת כל נדרי בליל יום הכיפורים, זי"ע"א.

שופות כמטר: 36*420
שופות כאמה: 36*220

החנות בברכה ובידידות
לכבוד התורה ולומדיה
ראובן אלבז

כולנו מתאחדים ומתגייסים לטובת בניין
בית מקדש מעט של מוסדות "קרבנו לעבודתך"
בהמלצת גדולי ישראל

"מְצֻווֹה אֶדְוָלֶה אֲבָא אֶקְרָאָם וְאֶסְיִיִּץ בְּסִיּוּץ לֵיל בּוֹ מֵאֵל"

לשופות: 03-9091523 או דרך אתר קרבנו: karvenu.co.il

מצווה לתרום מכספי מעשרות!

מלאכת יוסף

הלכות מבוארות ומאורחות על מלאכות שבת
על פי פסיקותיו של מרן רשכבה"ג
רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

מלאכת בורר

מלאכת בורר פירושה, הפרדה בין האוכל לבין הפסולת. במלאכת המשכן בררו את הפסולת מסממני הקטורת. בשלב הראשון, היו עושים את מלאכת הוריייה, שבה היו זורקים לאוויר את גרעיני התבואה, ובכך הקליפות הקלות היו עפות ברוח, והגרעינים הכבדים היו נופלים בחזרה (כפי שיתבאר להלן עמ' כח). לאחר מכן, עדיין הייתה נשארת בתערובות פסולת כבדה שהרוח לא העיפה אותה. וכאן באה מלאכת בורר, שבה היו מפרידים את הפסולת שלא הופרדה, עד שהתערובת תישאר נקייה ללא פסולת. איסור בורר כדי להתחייב מהתורה הוא משיעור כגורגרת (כ-18 גרם). אולם פחות משיעור זה האיסור הוא מדרבנן.

אב המלאכה:

א. הבורר פסולת מתוך אוכל, או אוכל מתוך פסולת, כאשר הברירה נעשית על ידי כלי המיוחד לברירה.
ב. הבורר אוכל מתוך פסולת כדי לאוכלו לאחר זמן.
ג. הבורר פסולת מתוך אוכל אפילו בידיו ללא כלי.

תולדות המלאכה:

א. כל פעולה שמטרתה להפריד בין שני מינים המוגדרים כ"אוכל" ו"פסולת"

נחשבת כתולדת מלאכת בורר, כגון הבורר אוכל מהפסולת בידו כדי לאוכלו לאחר זמן.

ב. הבורר בשני מיני אוכלים, כאשר הוא מעוניין רק במין אחד.
ג. המחבץ דהיינו שרוצה לעשות חמאה מחלב, שמפריד את השומן ממי החלב.

תנאים להיתר בהלכות בורר:

בכדי שיהיה מותר לברור בשבת, ישנם מס' כללים, שעל ידם נוכל לברור:

א. מותר לברור דווקא אוכל מתוך פסולת.
ב. מותר לברור ביד, ולא בכלי המיוחד לברירה.
ג. גם אחר התנאים שהזכרנו, מותר לברור דווקא לאכילה הסמוכה לברירה (לאלתר), ולא לאחר זמן.

10 ש"ח בלבד!

ניתן להזמין דרך אתר קרבנו: karvenu.co.il

מחיר מיוחד לכמויות לזיכוי חרבים

וכן ניתן להטביע הקדשה לאירועים מיוחדים

להזמנות: 03-9091313

א. קופסאות שימורים של מלפפון חמוץ, זיתים גדולים, או דגים שלמים, וכן כל דבר שהוא ניכר בפני עצמו, מותר לשפוך את המים או השמן מהם, ואין בזה משום בורר. (חזו"ע ח"ד עמ' רל)

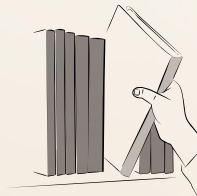

ב. הסוחט לימון לתוך סלט, או לכוס תה, ונפלו גרעינים מהלימון לתוך הכוס או הסלט, אסור להוציא את הגרעינים מתוכם, משום בורר פסולת מתוך אוכל. אלא יכול להוציא את הגרעינים עם מעט משקה או מעט אוכל. (חזו"ע ח"ד עמ' רלו, ד"ה 'הסוחט')

ג. פירות שיש להם גרעינים קשים, כגון תמרים שזיפים ומשמשים, מותר להוציא את הגרעין בשעת האכילה, כיוון שזו היא דרך האכילה.

(חזו"ע ח"ד עמ' רלא - הליכ"ע ח"ד עמ' פ"ד - ילקו"י ח"ג עמ' שכ)

ד. מותר לסדר את הספרים בבית הכנסת לאחר התפילה, כגון חומשים וסידורים, ולהניח כל אחד במקומו, ואין בזה משום בורר. (הליכ"ע ח"ד עמ' פח - יבי"א ח"ה לא)

ה. מותר לקלף תפוזים ואשכוליות, או בננות וכדו', וכן ביצים, בכדי לאוכלם מיד. ויש מתירים לקלף גם בשביל לאכול לאחר מכן. וראוי להחמיר. (ילקו"י ח"ג עמ' שכ)

כלב לא יחרץ לשונו!

הטור המאויר

נתאר עצמו שכל אחד היה כזה מכשיר על הצוואר וכל פעם שהינו מדברים לשון הרע הינו מקבלי זין! איזה רעיון אדיר! איך לא חשבו על זה קודם... ישר רצתי לספר לאשתי על הרעיון המופלא שעלה לי מתוך זה שראיתי איזה כלב שיש לו מכשיר כזה...

"רעיון מעולה" התלהבה אישתי, מיד ישבנו לתכנן איך אפשר להקים דבר כזה ואיך זה יפתור את כל בעיות לשון הרע בעולם!

אחרי שעה של דיונים שמענו נביחות חזקות מבחוץ, אשתי הסתכלה מהחלון ואמר לי "תגיד מה קרה בסוף לכלב שסיפרתי לי שנתקע בגדר? שחררת אותו?" "אוי" נבהלתי מרוב התלהבות שכחתי לשחרר אותו.. "אבל זה לא יכול להיות הכלב הזה? יש לו מכשיר הוא לא אמור לנבוח זה הרי כואב לו!"

אשתי נאנחה... "איי, מה אפשר ללמוד מזה? שגם אם נשים לנו אלף מכשירים ונקבל אלפי זצים לצערנו זה יהיה קשה למנוע מאיתו לדבר לשון הרע..."

רק ע"י לימוד יום יומי של הלכות לשון הרע נוכל לקיים לשמור ולעשות.

בדרכי ביתה נתקלתי בדבר מוזר ראיתי כלב שהסתבך בגדר עם הרצועה שלו ולא יכול לזוז. רציתי לבוא לעזור לו, אך פחדתי שמא ירצה לנשוך אותי מרוב פחד וחוסר אונים. נסתי להתקרב וראיתי שהכלב לא מנסה אפילו לנבוח עלי... "משהו מוזר" אמרתי לעצמי... כלב שלא נובח עלי? מאז שחזרתי בתשובה וגדלתי זקן כל כלב שאני נתקל בו נובח עלי.

בהתחלה נורא נעלבתי אז שמתי לב שכל מי שיש לו זקן כלומר דוסיס כל כלב שרואה אותם ישר נכנס לאטרף של נביחות, כנראה שהוא לא מסוגל להתמודד עם "הקדושה" שלנו...

לענייננו התקרבותי לכלב והוא לא נבח עלי, פתאום ראיתי שיש לו על הצוואר מכשיר מוזר... לרגע אחד השכנים עבר ושאלתי אותו לפשר המכשיר הזה, "אה זה מכשיר נגד נביחות, כל פעם שהוא מנסה לנבוח הוא מקבל זרם חשמלי". ה' ירחם חשבתי לעצמי ממש צער בעלי חיים! ואחרי כמה שניות התאוששות מהרעיון ההזוי הזה הבנתי משהו מהפכני!

שאלה: אדם שבטבעו אוהב לאכול זיתים באופן קבוע, מה עליו לעשות כדי שלא יבוא לידי שכחה. זאת ועוד, האם יש הבדל אם הזיתים חיים, או כבושים, או מבושלים, או שהם שחורים?

מחכימים ברמה

אותם הנוהגים לאכול מעט זיתים פעם אחת ביום, רשאים להמשיך במנהגם, ואינם צריכים לחשוש לשכחה כי זה לא בגדר הרגיל בזיתים ומכל מקום מהיות טוב, שיכונו בכל פעם שאוכלים, בשם "אל אלקים מצפ"ץ". ובפרט שיש לצרף דעת הסוברים כי רק זיתים שחורים גורמים לשכחה ולא הירוקים ויש שסוברים כי זיתים כבושים או מבושלים או מלוחים אין להחמיר בהם וכ"כ הגאון היעב"ץ הנ"ל אלא שלכתחילה טוב ונכון בפרט לתלמידי חכמים שיכונו בכל פעם שאוכלים בשם קדוש הנ"ל וירוח להם.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

סיפורי ישועות

עשיתי פדיון נפש לפני ניתוח שהייתי צריכה לעבור. הניתוח היה צריך להימשך 4 שעות ולאחריו אשפוז. עשיתי את הפדיון וברוך השם לאחר מכן הגעתי בדרך לא דרך לרופא מומחה אחר ובס"ד

עשיתי את אותו הניתוח בחצי שעה בסך הכל ולא רק זאת אלא שבאותו יום כבר השתחררתי הביתה וההחלמה הייתה מהירה מאוד. יישר כח לרב מרחל